

РЕШЕНИЕ

№ 7436

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

при участието на секретаря ХРИСТИНА Н. КОЕМДЖИЕВА
като разглежда докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело № 20231110125470 по описа за 2023 година

намери следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от Л. В. С. срещу П АД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 35000 лева – частичен иск от общо 55000 лева – обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, и сумата от 5687,50 лева – имуществени вреди, вследствие на трудова злополука, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 12.05.2023 г. до окончателното им изплащане. Ищецът твърди, че бил служител на ответника на длъжност „продавач-консултант“ в бензиностанция на с място на работа „Регион София - Бензиностанция - ***** - София-КАТ“ находяща се в ж.к. „Д“, бул. „Д,Ц,“ срещу КАТ - София. Обичайното му местоживеее било в гр. София, ж.к. Л., *****, вх. Ж, ап. ***. Маршрутът му от местоработата до обичайното местоживеее бил както следва: направо по бул. „Д,Ц,“, първия изход на кръговото кръстовище на Телевизионната кула по бул. „П Я.ов“ и бул. „М.Е.“, направо по бул. „С“, надясно по бул. „М“ и направо по бул. „Ботевградско шосе“, наляво по ул. „Р.О.“, надясно по ул. „Л.- струй“, наляво по ул. „Св. Т.И.“, пресичане на бул. „В.В.“, надясно по ул. „М“, и наляво по ул. „П.Г.“. На 20.06.2022 г. около 19:45 ч. ищецът претърпял злополука - след края на работния ден при придвижване по обичайния маршрут от местоработата му към мястото, където живее, катастрофирал с управлявания от него мотоциклет с рег. № *****, поради наличието на малък песъчлив участък от платното за движение и поднасяне гумите на мотоциклета. Вследствие на злополуката получил тежка травма, като водач на моторното превозно средство, подробно описана в исковата молба. С Разпореждане № 51041013/18.07.2022 г., издадено на осн. чл. 60, ал. 1 КСО от длъжностно лице при ТП на НОИ - Л и влязло в законна сила на 10.06.2022 г. злополуката била призната за трудова по чл. 55, ал. 2 КСО. Впоследствие, след настъпването на инцидента, с течение на времето, последствията от злополуката се усложнили допълнително и засегнали

допълнително общото здраве на ищеца и възможността му да се придвижва свободно. Били проведени множество прегледи и рехабилитационни процедури през периода от 20.06.2022 г. до 11.04.2023 г. Година след инцидента болките продължавали, като било установено, че пълно възстановяване е невъзможно. Към момента на подаване на исковата молба ищецът се придвижвал с патерици. Вследствие на преживяната злополука ищецът изпитал интензивни и негативни изживявания, свързани със силна уплаха и стрес, както и с цялостно емоционално и физиологическо сътресение и смущение. Трайно се променил начинът му на живот, сънят му бил нарушен, в първите месеци след инцидента бил на легло. Не можел да натоварва крака си, както и да спортува. Вследствие на процесната трудова злополука ищецът претърпял и имуществени вреди, съставляващи направени разходи по лечение и възстановяване, за закупуването на импланти (плаки и винтове), както и за заплащането на балнеолечение и рехабилитация на обща стойност за сумата от 5667,50 лева. Ищецът счита, че ответникът е длъжен да обезщети тези претърпени от него вреди и да му изплати търсените суми. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК оспорва предявените искове. Не оспорва наличието на трудово правоотношение с ищеца, както и настъпването на злополуката. Оспорва трудовия ☐ характер и твърди, че тя била умишлено предизвикана от ищеца. Оспорва действителното заплащане на сумата от 5667,50 лева за лечение, оспорва причинно-следствената връзка между злополуката и претърпените от ищеца вреди, оспорва като прекомерен размера на обезщетението за претендираните от ищеца неимуществени вреди. Твърди, че е налице съпричиняване, тъй като ищецът се движел с несъобразена скорост и с намалено внимание, и не е спазил препоръчителния възстановителен и рехабилитационен процес. Моли съда да отхвърли исковете, претендира разноски.

С отговора на исковата молба, по молба на ответника и на основание чл. 219, ал. 1 ГПК като трето лице-помагач на страната на ответника е привлечено Асет Иншурънс АД.

В последното по делото съдебно заседание страните са редовно призовани, не явяват, изпращат представители, чрез които поддържат исканията си. На основание чл. 214, ал. 1 ГПК процесуалният представител на ищеца увеличи размера на иска си за неимуществени вреди от 35000 лева на 55000 лева, т.е. същият беше предявен в цялост.

На база представените доказателства, съдът намира за установено следното:

Безспорни са фактите, че ищецът е бил служител на ответника, че работното му място е било „Регион София - Бензиностанция - ***** - София-КАТ“ находяща се в ж.к. „Д“, бул. „Д,Ц,“ срещу КАТ – София, както и че на 20.06.2022 г. около 19:45 ч. претърпял злополука с мотоциклета си. Злополуката е призната за трудова с Разпореждане № 51041013 от 18.07.2022 г. на НОИ – ТП Л, влязло в сила на 10.08.2022 г. (л. 17 от делото). Ищецът е приет за лечение в УМБАЛСМ П. на 20.06.2022 г. и изписан на 06.07.2022 г. с диагноза: счупване на горния край на тибията, закрито, видно от приложена епикриза (л. 22-л. 24 от делото). Приет е за лечение също така: за периода от 14.09.2022 г. до 21.09.2022 г., съгласно епикриза (л. 26 от делото), за периода от 23.09.2022 г. до 08.10.2022 г., съгласно епикриза (л. 27 от делото), за периода от 26.10.2022 г. до 05.11.2022 г., съгласно епикриза (л. 28 от делото),

за периода от 16.11.2022 г. до 02.12.2022 г., съгласно епикриза (л. 29 от делото), за периода от 01.12.2022 г. до 08.12.2022 г., съгласно епикриза (л. 30 от делото), за периода от 27.02.2023 г. до 06.03.2023 г., съгласно епикриза (л. 41 от делото). Всички тези експертизи са били за лечение на усложнения, вследствие на фрактура. Издаден му е амбулаторен лист от 10.01.2023 г. (л. 32 от делото), от 22.02.2023 г. (л. 40 от делото). За периода от 20.06.2022 г. до 15.04.2023 г. е бил в отпуск, видно от приложенияте по делото болнични листи (л. 44-л. 51 от делото). Приложена е фактура № 7000043626 от 30.06.2022 г., от която се установява, че на ищеца са предоставени L-плака, мултиаксиална, тибиялна, проксимална, заключваща плака, 3,5 мм., комплект винтове титан, кат. № 20104. Стойността на фактурата е 5534 лева, заплатени с касов бон от същата дата (л. 52 от делото). Приложена е и фактура № 1000023345 от 05.03.2023 г., от която се установява, че на ищеца са предоставени медицински пакет, категория В, Г и Д, лекарски преглед, наблюдение и процедури, нощувка в стая, категория В, Г и Д, храна и застраховка, като част от проведено балнеолечение и рехабилитация за времето от 06.03.2023 г. до 08.03.2023 г. Стойността на фактурата е 133,50 лева, заплатени с касов бон от същата дата (л. 53 от делото). Представен е също така договор за застраховка „Обща гражданска отговорност“, сключена между ответника и третото лице-помагач (л. 62 от делото). Представена е медицинската документация, свързана с проведената на ищеца оперативна интервенция (л. 101-л.138 от делото). От НОИ е постъпило уведомление (л. 144 от делото), от което се установява, че на ищеца е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 549,19 лева и няма данни за изплащани парични обезщетения от ДОО и парични обезщетения за безработица за месец юли 2023 г. Представена е и преписката, свързана с признаването на злополуката за трудова (л. 146-л. 160 от делото). Представени са също така и регистрационен талон за процесното МПС, с което е настъпила вредата и СУМПС на ищеца (л. 162 и л. 163 от делото). Установява се, че процесното МПС е с дата на първа регистрация от 02.01.2018 г. и тежи 230 килограма. От Столична община е представено писмо (л. 241 от делото), с което се изпратен проект за организация на движението по ул. Р.О. и се заявява, че няма налична информация за промяна в организацията на движение в горепосочения участък към дата 20.06.2022 г. Изпратено е писмо от СДВР (л. 239 от делото), от което се установява, че процесният инцидент е бил посетен от двама полицейски инспектори, който не са издали документи във връзка с него.

Като свидетел по делото беше разпитана М.Н.Х. – майка на ищеца. Заявява, че той работел в бензиностанция, обслужвал колонките. Ходел на работа и се връщал с мотор. С този мотор претърпял ПТП на 20.6.2022г. Вечерта се обадил на свидетелката по телефона. Казал, че бил паднал с мотора. Свидетелката и съпругът □ бързо отишли до мястото на инцидента в близост до прелез на релси на влак. Ищецът бил паднал преди релсите, не бил преминал. Все още бил на пътя, когато свидетелката пристигнала. Имало деца около него. Свидетелката позвънила на бърза помощ. Ищецът лежал на пътя. Не бил изправен. Кракът му бил изваден от коленната става. Свидетелката му дала вода, докато дойде линейка. Дошла полиция и отцепила движението. Дошла и линейка, оказали бърза помощ на ищеца. Шинирали крака и казали, че тръгват към П.. Свидетелката тръгнала след тях с колата. Съпругът □ останал на място с полицията и да прибере мотора. Дошъл след 2-3 часа в болницата. Приели ищеца и започнали да наместват контузията. Ищецът

започнал да вика от болка, загубил съзнание. Направили снимка и докторът казал, че счупването е лошо и имало натрошени кости, които трябвало да се извадят. Направили операция след 10 дни на 30-ти юни. Изписали ищеца и го прибрали с линейка. Свидетелката се грижила за него постоянно за 2-3 месеца, докато бил на легло. Не можел да става. Не му разрешавали. И преди инцидента ищецът живеел с родителите си. Ползвал подлога. Ходел на контролни прегледи с наета линейка. Свидетелката помагала на ищеца да стане след тези 2-3 месеца, за да иде до тоалетна. Не можеше да се придвижва до банята, докато бил на легло. Разтривала го с кърпи, мазала го с Цикатридин, за да не станат рани. Всичко това било много болезнено за него. Не излизал и не контактувал с никого. Преди инцидента обичал да излиза и много излизал на разходки. Пострадалият крак бил слаб и с пет сантиметра по-къс от другия. Ищецът изкривил цялата си стойка. Към момента на разпита все още ходи на физиотерапия, но вече може да се придвижва с патерицата, като се подпира. Все още пие медикаменти и се маже за болките. Имал проблеми със съня. Два месеца преди разпита ходел с две патерици, след това – с една. Не работи към момента на разпита, било невъзможно. Ищецът се обадил на свидетелката на 20.6. между 7 и 8 часа. По принцип за половин час се прибирал у дома. Заварили го на пътя, преди жп прелеза. Улицата, на която го заварили, се казвала Л.струй. ЖП прелезът не работел, но имало релси. Имало пясък, който свидетелката видяла. Този маршрут бил ежедневен за ищеца. Когато свидетелката отишла на място, около ищеца имало деца с велосипеди. Пясъкът не бил много, но бил разхвърлян, наръсен. Нямаło завой, участъкът бил прав. Ищецът бил контактен и изпитвал силни болки. Мотоциклетът бил купен в годината преди инцидента. Бил чисто нов. Може би бил купен през 2018г. но ищецът започнал да го кара година преди инцидента. Имал книжка от 19-годишен. Завършил специално училище за шофьори. След казармата имал страхова невроза. Пиел медикаменти. В деня на инцидента бил облечен с работни дрехи – гащеризон. Имал каска, но не и други предпазни средства. Дошла полиция, но не съставили Акт за ПТП. Приели го в П. за един час. Свидетелката била през цялото време с него. На пътя имало бордюр, ищецът бил паднал до бордюра. Съпругът на свидетелката, казал, че моторът е много тежък. Оттогава моторът не бил каран, бил прибран. Разстоянието от дома на ищеца до местопроизшествието се взимало за пет минути, десет, ако е пеша. Ищецът имал страхова невроза, но бил спокоен. Пиел Оланзапин. Не спортувал и не употребявал алкохол. Пясъкът бил наръсен на пътя и се виждал. Имало следа.

По делото е приета съдебно-медицинска експертиза (л. 164-л. 172 от делото). Описва и обяснява подробно какво представляват различните наранявания, претърпени от ищеца, вследствие на процесната злополука. Причинени са силни болки през първите 20 дни, които започват да затихват без да спират до зарастването на фрактурата след около 4-5 месеца. Колянната става също е започнала да боли, като болките са постоянни, изострят се при дадени обстоятелства и имат траен характер във времето. Оперативната интервенция е била необходима за наместване на крака след фрактурата. В случая, имплантите са оставени за постоянно в крака, поради степента на фрактурата. Коляното е обездвижвано за подходящ период от време. Проведена е рехабилитация и физиотерапия. Обяснено е значението на установената при ищеца гонартроза и усложненията, за които това състояние е допринесло. Фрактурата е причинила функционален дефицит на колянната става, който с времето все повече ще се увеличава. Ищецът е бил на постелно

лечение за поне два месеца, което е наложило да ползва помощ в ежедневния си живот. Шест месеца се е движил с патерици. За това време не е могъл и да ползва функционално десния си крак. Увреждането на колянната става е невъзстановимо. Кракът е скъсен с около 1 см. Установени са два белега с дължина около 25 см. Походката е леко нестабилна. В дългосрочен план травмата ще доведе до засилен артрозен процес, както и до изпитване на дискомфорт в зоната на фрактурата. Обяснени са разходите за лечение, като е уточнено, че услугите, за които е издадена фактура № 7000043626 от 30.06.2022 г. и са заплатени 5534 лева, са били необходими за правилното възстановяване на ищеца, а тези, за които е издадена фактура № 1000023345 от 05.03.2023 г. и са заплатени 133,50 лева, не са били необходими за това. Посочено е, че подходящ момент за започване на рехабилитацията е от 2 до 4 месеца след зарастването на съответната фрактура. Обяснено е какъв е бил режимът за провеждане на възстановителните процедури и е посочено, че честотата, с която те са провеждани по отношение на ищеца е била правилния терапевтичен подход. Разпитано в съдебно заседание, вещото лице заяви, че функционалният дефицит на движенията на коляното показва ограничението в движението на коленната става. Коляното нормално се движи от 0 до 130 градуса. В напълно разгънато състояние е 0 градуса, а при свиване е 130 градуса. При ищеца свиването е до 80 градуса, т.е. функционалният дефицит е 50 градуса. Моноподаден стоеж означава възможността човек да стъпи само на единия си крак и то стабилно да задържи равновесие. Всеки здрав човек ще може да стои на един крак различно време, но без болка. Поне няколко секунди най-малко. При ищеца е невъзможно с такава фрактура. Увреждането е довело до трайно засягане на движение на долен десен крайник. Така описаният дефицит е постигнат въпреки провежданите многократни рехабилитации. Това е максимумът, който може да постигнат движенията в това коляно с проведените рехабилитация. Оттук нататък ще се влошава. Бавно във времето дефицитът ще става все по-голям. Локалната остеопороза е характерно явление, когато се поставят импланти, особено с повече винтове, както е в случая. Означава, че мястото около тези импланти – т.е. костта – е по-разредено от нормалното. Може някои от винтовете да се разхлабят и да се наложи да бъдат извадени. Последиците за другия крак и опорно двигателния апарат на човека: съседния долен крайник нормално поема по-голямата част от разпределението на тежестта. Което ще има за резултат по-ранното и по-бързо протичане на естествен дегенеративен процес, характерен за всички хора. Не може да се твърди, че има изкривяване на стойка и гръбнак. При някои пострадали може да има лека диспропорция между гръбначния стълб и таза и да се получи гръбначно изкривяване в лумбалната част на гръбнака, но не може да се твърди със сигурност за ищеца. За използването на „канадка“ за в бъдеще не можем да гадаем. Ползвал е патерици, докато е бил в по-прясно състояние след фрактурата. Сега начинът е с канадка. Канадка е по-скъсена патерица, която обхваща предмишницата и се държи с дръжка за ръката. Скоростта, с която се е движел ищецът при настъпване на злополуката е важна за травмата, но не с детайлност до километър. По-скоро става дума за ниска или висока скорост. Тогава ще има разлика за травмата. Травмата е директна – фрактурата в случая е настъпила непосредствено при мястото на удара. Тоест ударът е настъпил централно малко под коленната става. Няма значение дали от мотора или дали е ударен от тъп предмет, това не е от значение за обхвата на фрактурата. Тя ще се получи така, ако травматичният агент е бил директен и областта малко под

коляното и е имал достатъчна кинетична енергия да причини този вид счупване. Говорим за силна кинетична енергия. Това не може да стане при падане от собствен ръст или затискане от мотор в спряло положение. Травмата е настъпила в движение. Директен удар под коляното. Има хипотрофия – обиколката на бедрото на здравия крак е по-голяма от тази на пострадалия – в умерена степен, от обездвижването. Ищецът не може да движи този крайник в същия обем като другия, а другият поема повече.

Представена е допълнителна съдебно-медицинска експертиза (л. 218-л. 220 от делото). Посочено е, че има и други, по-леки травматични увреждания в съседните на бедрото области от крака. Анализирани са предходен инцидент, станал на 05.06.2005 г., при който отново е бил засегнат десният крак на ищеца, както и долната му челюст. Кракът е бил гипсиран за период от 40 дни. Трайно засегнат е бил глезенът на ищеца, което е резултирало в затруднена походка, скъсяване на десния крак и чести периодични болки. Липсва причинно-следствена връзка между този инцидент и настоящата трудова злополука. Посочено е, ищецът страда от параноидна шизофрения и е обяснено, че пациентите с тази диагноза не са лишени от правото да шофират, но преди да получат шофьорска книжка е необходимо да бъдат освидетелствани. Обяснено е действието на предписаните на ищеца лекарства за лечение на това състояние. По делото няма данни свидетелят да е преосвидетелстван по отношение правото му да шофира след поставяне на тази диагноза. Разпитани в съдебно заседание, вещите лица заявиха, че при личния преглед, не са установени други рани и охлузвания, тъй като такива биха зараснали много бързо. Предходното ПТП е осъществено на 5.6.2005г., когато ищецът е бил пешеходец. Тогава е получил две травми, от които фрактура на долната челюст и тежка контузия на десния глезен, довел до фрактура на една от тарзалните кости и на три от метатарзалните. Впоследствие това е довело до усложнения, известно скъсяване на десния крак и функционален дефицит в активните движения на дясната глезена става. Сама по себе си тази увреда не може по медицински показания да повлияе на новото ПТП. По-слабото място от предходното ПТП, е глезена. Само там. Глезенът не може да повлияе на механизма на процесното ПТП и съответно на увредата на колянната става. Кумулативен ефект би бил възможен по отношение на походката от едното ПТП спрямо другото, но не и в седенето на мотоциклета. Няма непосредствена връзка между увредата в глезена и увредата в коляното в новото ПТП. Има дисфункция и при двете. Дисфункцията в глезена не може да повлияе за настъпването на ПТП. Коляното и коленната става са независими от глезена. Усложненията, които са настъпили от старата травма са скъсяване на крайника и функционален дефицит в глезенната става и това е имало своя ефект върху придвижването, походка, сядане, клякане и всички битови дейности свързани с движението в глезенната става. Докато коляното не е било увредено в процесното ПТП, то е действало като здраво коляно незасегнато от нищо. Странична реакция от приемането на оланзапин е замаяност и сънливост, няма данни ищецът да го е взимал към момента на ПТП. Ако се спре рязко, рискът е възобновяване на основната клинична симптоматика на заболяването. За тази диагноза най-често това са позитивни симптоми – халюцинации и мании – и негативни симптоми – потисната емоционалност, депресия. При този пациент дори без медикаменти са се проявявали основно негативните симптоми. Подобрява се състоянието, ако се продължи терапията с тези лекарства. При доказана диагноза като тази се взимат до края на живота. Ищецът си е взимал

постоянно лекарствата. Преди да получи шофьорска книжка се преминава медицински преглед за годност. Пациентът е получил книжка на 19-годишна възраст, т.е. преди да има диагноза. Диагнозата не променя уменията за шофиране. Това са хора със запазен интелект и физически умения и при фаза на ремисия са напълно социално адаптирани. При периодите на мания, възбудимост и халюцинации се нарушава годността им и социалната и вероятно за шофирането. Лекарствата имат странични явления и могат да окажат влияние при шофиране. Но този пациент е взимал ниска доза дълго време. Организмът се нуждае на период, когато за първи път ги взима да свикне със страничните ефекти, за да се чувства нормално. Ако бяха големи страничните ефекти, нямаше да ги взима. За шофьорски умения за издаване на СУМПС би трябвало да се освидетелства от психиатър. Не намерих преосвидетелстване включващо и такъв специалист на по-късен етап в случая след издаване на книжката. Кумулативен ефект има между двете ПТП. Става въпрос и на един и същи крайник със засягане на една от големите стави впоследствие и втората. Наслагват се неблагоприятни ефекти на травматични ефекти на глезена първоначално и впоследствие на коляното.

По делото е представена и приета и съдебно-автотехническа експертиза (л. 250-л. 264 от делото). Установява, че причина за настъпване на произшествието, на прав, хоризонтален участък, е попадането на опесъчен и замърсен участък от пътя, който води до това, че мотоциклетът е поднесъл, ищецът е загубил равновесие и е паднал върху терена. Мотоциклетът е видимо нов, с пробег от 4389 км., в добро техническо състояние, добре съхраняван и стопанисван. Причината за настъпване на произшествието е наличието на пясък, разпръснат по пътното платно. Било е възможно ищецът да заобиколи проблемния участък и да избегне преминаването през него, при условие, че го е възприел навреме. Скоростта, с която се е движил ищецът, е била приблизително 30 км./ч. Не е имал възможност да предотврати падането си. При падането е бил притиснат от мотоциклета и повлечен от него, при което е получил травмите си. Всички увреждания по мотоциклета са причинени от произшествието. Разпитано в съдебно заседание вещото лице заяви, че причината за ПТП е опесъчаване на пътното платно, по данните на ищеца. Възможно е на 20.6 да е попаднал опесъчен участък от преминаващи превозни средства и пътят да бъде замърсен. На втора страница от приложението към експертизата – от снимката вляво горе се вижда, че зоната, посочена от водача е около 40см.-50см. Възможно е в определения участък да се е намирало и да е било замърсено пътното платно с пясък или друг инертен материал. Може да има пясък. В участъка и в пресечната зона на В.В. и метростанцията, възможно е да минават товарни автомобили с инертни материали и на терена да има малък опесъчен участък. На скутера не му трябва голяма опесъчена площ. Предполага се, че е бил опесъчен и участък, който да изнесе предното колело и да се промени центъра на водача и да падне. Ул. Л.струй е натоварена, основна е и успоредна от Ботевградско шосе. Участъкът се преминава често и е възможно същата вечер да е имало пясък. Падането е поради ниско сцепление на гумата спрямо терена. Пострадалият е карал по ул. Л.струй и е преминал в определения сектор. Могло е да се предотврати, ако скутерът е бил изведен на по-ранен етап вляво. Трябвало е да отклони наляво, защото при отклонение вдясно, рискува да се удари в бордюра. По-разумно е, ако има пясък, да се отклони вляво. Накъде ще се отклони, зависи от поведението на водача. Неговото поведение, когато е навлязъл в опесъчения участък, е било да овладее скутера, но огледа на място

води до извод за падане надясно. Ако е реагирал с отвеждане вляво или спирачка да наклони тялото си, може да се направи извод, че може да падне наляво. Но има риск на отсречно движещи се автомобили човек се съхранява. Рефлексна реакция е да падне надясно. При спиране и завиване надясно е възможно да отбегне ПТП. На тази марка скутери гумата е колкото педя. Тези десет инчови колела нямат устойчивост. Малко е колелцето има и по-лека предна част, дори леко да няма сцепление може да доведе до поднасяне на скутера. Изводът, че е било опесъчено, идва от твърденията на водача. Ако има неправилно поведение в техническата спецификация на мотопеда, при рязко завиване на волана с употреба на спирачка, може да изведе мотопеда от устойчивост и да падне. Ако нещо рязко промени управлението на кормилото с комбинация на неправилна употреба на спирачките. Контактната част на гумата на скутера е колкото банкова карта. Попадайки на участъка нарушеното сцепление на гумата извежда водача и промяната на тялото му води до падане. Ако е овладял и запазил равновесие или е заобиколил замърсения участък от пътя, то тогава може да не е имало такова увреждане. В случая той пада. Не е имал възможност да даде реакция и овладяване на мотопеда и да спре. Спирането и овладяването на МПС и да не възникне ПТП е с временна реакция спиране или отклоняване на МПС. Времето на спирането се нарича „опасна зона на спиране“. Възприятието от момента на опасност всеки водач реагира от момента, в който възниква опасността. Реакцията на водача на мотопеда е започнала в момента, в който е констатирал замърсения участък от пътя по време на възникване опасност с времето за реакция за овладяване на мотопеда и ползване на спирачките. Това време за реакция не е било достатъчно при падане на замърсения участък, не е могъл да предотврати падане и е паднал. Ако е имал време и е забелязал на по-ранен етап, е можел да заобиколи и спре. В конкретния случай не е можел да предотврати падането. Опасната зона на спиране е различна за всяко МПС. Максималната скорост на скутера е до 50 км./ч., мощността му е пет конски сили. Контактната част е колкото банкова карта и когато има три камъчета и тя е изведена от равновесие той инстинктивно пробва спирачката, но няма устойчивост и или овладява МПС, или пада. В повечето случаи пада. Няма широка площ на сцепление. ПТП е настъпило през светлата част на денонощието. Водачът е имал възможност да забележи пясъка, ако пред него е нямало МПС, което да ограничи видимостта му. Имал е възможност да види, но на по-късо разстояние. Когато се възприеме препятствие на пътя, от техническа гледна точка трябва бързо да се намали скоростта или да заобиколи препятствието, ако е възможно, вляво, ако няма други МПС. Може и да спре. Когато има добро триене и съпротивление, гумата има каучуков протектор, при промяна вляво или вдясно маневрата, ще се извърши, дори и при рязък завой наляво или надясно. Ако е по-висока скоростта, може да наруши своята устойчивост и да падне. Времето за реакция би било при 30км./ч. при бърза реакция от 0,8сек. е 10 метра спирачния път, при по-забавена реакция от една секунда е 11,66м., за да започне ефективното спиране.

На база така възприетите факти, съдът достига до следните правни изводи: съгласно чл. 200, ал. 1 КТ, работодателят отговаря имуществено за причинените вреди от трудова злополука или професионално заболяване, довели до временна нетрудоспособност, инвалидност или смърт на работника или служителя. Неговата отговорност е обективна, безвиновна и независеща от това, дали негов орган или друг работник имат вина за настъпването на

вредите. На репарация подлежат понесените имуществени и неимуществени вреди, включително и пропуснатата полза. Възникването на тази отговорност зависи от осъществяването на следните юридически факти: трудово правоотношение между работника и работодателя, злополука, признаване на същата за трудова по надлежния ред, временна или трайна неработоспособност, претърпени от работника неимуществени вреди – болки и страдания. В случая първите два факта не са спорни между страните. Признаването на злополуката за трудова се установява от приетото по делото Разпореждане № 51041013 от 18.07.2022 г. на НОИ – ТП Л, влязло в сила на 10.08.2022 г. Възражението за нищожност на този акт, релевирано в отговора на исковата молба не се споделя от настоящия състав, доколкото, видно от приложения по делото втори негов препис (л. 146 от делото), същият е редовно подписан и като влязъл в сила, притежава обвързваща съда материална доказателствена сила. Наличието на временна неработоспособност съдът намира за доказано от представените по делото болнични листове, потвърдени с експертни решения на ТЕЛК и НЕЛК, приетата неоспорена съдебно-медицинска експертиза и свидетелските показания на свидетеля Хинкинска. Въпреки че този свидетел няма медицински познания, описаните от нея промени във всекидневие и ограничаването на двигателните възможности на ищеца водят до категоричния извод, че за периода на възстановяване от травмата животът на ищеца е бил силно негативно повлиян от нея. Не е можел да се обслужва битово и хигиенно сам, не е спял добре, поради залежалото се всекидневие е бил подложен на допълнителен стрес. Причинно следствената връзка между травмата претърпените имуществени и неимуществени вреди, съдът намира за частично доказана отново от приетите съдебно-техническа и съдебно-медицинска експертизи, както и от показанията на свидетеля Хинкинска. От тези доказателства става ясно, че на 20.06.2022 г. на ул. Л.струй е имало опесъчен участък, през който ищецът, управлявайки своя мотоциклет, е преминал, загубил е равновесие и е паднал на дясната си страна, като е бил затиснат и провлачен от тежачото 230 кг. моторно превозно средство. В тази връзка съдът не счита за основателни възраженията, наведени от ответника, че по делото не е изяснено по какъв начин е възникнала злополуката, както и че по делото не е доказана причинно-следствената връзка. Всички други възможни варианти за настъпването □ са хипотетични и не се подкрепят от събраната доказателствена съвкупност. Възражението за недължимост на обезщетението, поради умисъл от страна на ищеца, също не се доказва в хода на процеса. Като форма на вината, умисълът предполага знание и разбиране на собствените действия, предвиждане на опасния резултат и прякото целене на настъпването на този резултат, т.е. че ищецът е искал да падне и да си причини тези наранявания. Такова намерение не се установява от нито едно доказателство по делото и не може да бъде споделено като основателно. С оглед на изложеното съдът намира, че фактическият състав на обективната работодателска отговорност по чл. 200, ал. 1 КТ е осъществен и исковете са доказани по основание.

По отношение размера на иска за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в претърпени загуби за сумата от общо 5667,50 лева съдът намира, че този иск е доказан частично. Възникването на загубите в патримониума на ищеца е безспорно доказано, доколкото и двете фактури са издадени на него като получател, а от представените отново от него касови бонове се установява, че именно от него са заплатени сумите по тези

фактури. Поради изложеното съдът споделя възраженията, направени с отговора за исковата молба за недоказаност на този иск. Видно от приетата съдебно-медицинска експертиза се установява, че единствено сторените разходи, за които е заплатена сумата от 5534 лева, са били необходими за правилното възстановяване от травмата и съответно единствено по отношение на тях съдът приема, че е доказана причинно-следствената връзка между злополуката и настъпилите вреди.

По отношение на иска за претърпени неимуществени вреди: размерът на обезщетението следва да се определи съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД по справедливост и съдебната практика при аналогични случаи, като същевременно се съобразят конкретните и относими обстоятелства досежно действителните болки и страдания на ищеца. Изхождайки от понятието "неимуществени вреди", в което според практиката на ВКС се включват всички телесни и психически увреждания на пострадалия, претърпените болки и страдания, които в своята цялост представляват негативни емоционални изживявания на лицето, намиращи не само негативно отражение в психиката, но и социален дискомфорт в определен период от време, като и изхождайки от разбирането, че критерият за справедливост, визиран в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД не е абстрактен, а се извежда от преценката на конкретните обстоятелства. Тя/справедливостта/ се извежда от преценката на конкретни обстоятелства, които носят обективни характеристики – характер и степен на увреждането, начин и обстоятелства, при които е получено, вредоносни последици, тяхната продължителност и степен на интензитет, възраст на увреждения и др. В случая по делото е безспорно, че ищецът е бил на четиридесет и три години към момента на настъпване на злополуката. Установено е, че е изпитвал множество болки и значителен дискомфорт, както непосредствено след инцидента, така и с напредването на времето. В случая е налице не само тежка като интензитет, но и комплексна по обхвата си травма, която включва както счупване на кост, така и тежко засягане на функцията на колянната става. Категорично е установено от медицинските вещи лица по делото, че поставените в костта импланти, ще трябва да останат в крака на ищеца през целия му живот, за да се предотврати повторна фрактура, т.е. в тази си част, кракът ще остане завинаги по-слаб. Движението на колянната става е трайно намалено, като единствено ще се влошава с времето. Артритните процеси, характерни за всеки организъм, при ищеца ще се проявяват особено остро с течение на времето. Настъпилата злополука няма възможност за пълно възстановяване, а напротив ще продължи да се задълбочава и да се източник и на бъдещи болки и страдания за ищеца. С оглед на изложеното съдът намира, че сумата от 55000 лева представлява справедлив размер на обезщетение.

Наведеното от ответника възражение за съпричиняване от страна на ищеца, съдът намира за частично основателно. В тази връзка, следва да се отбележи, че настоящият състав не приема наличието на параноидна шизофрения у ищеца, за релевантно. От цялостната доказателствена съвкупност се установява, че той е имал съзнание за наличие на това заболяване и е полагал грижи за поддържането му в безопасен интензитет. Приемал е съответните медикаменти, бил е в ремисия, не е приемал алкохол. От приетата медицинска експертиза се установи, че наличието на това заболяване не е пречка за управляване на моторно превозно средство и въпреки че по делото не са налице доказателства ищецът да е бил преосвидетелстван за правоуправление на МПС след поставянето на тази

диагноза, съдът не счита, че като е управлявал МПС, ищецът е бил повлиян от състоянието си и с това си действие да е допринесъл за трудовата злополука. Основателността на това възражение, настоящият състав черпи от обстоятелството, че от доказателствата по делото се установява, че ищецът е могъл да забележи опасността и да намали скоростта си, а при необходимост – да спре. По делото е безспорно, че инцидентът е осъществен в светлата част от денонощието, от автотехническата експертиза се установява, че участъкът е бил прав, а от показанията на свидетеля Хинкинска се установява, че количеството пясък не е било малко. По делото не се установява към момента на настъпване на злополуката на мястото да е имало друго МПС, което да е ограничило видимостта на ищеца. Налага се изводът, че ищецът е могъл да види пясъка, да съобрази скоростта си, както и характера на мотоциклета като двуколко превозно средство, при движението с което е общоизвестно, че е трябва да се полагат повече усилия за запазване на равновесие, сравнено с четириколесните превозни средства. Въпреки изложеното, съдът счита, че проявената от ищеца небрежност не е във висока степен, доколкото ищецът не е бил длъжен да предполага, че на улица – част от официално установената пътна мрежа на гр. София – ще има насипан пясък. Поради това определя съпричиняване в размер на 10%, като намалява определените обезщетения, с 10% от тяхната стойност, както по отношение на имуществените, така и по отношение на неимуществените вреди. И двата вида произтичат от общия факт – наличието на злополука – за възникването на който съдът приема, че и ищецът е допринесъл с действията си. По този начин искът за неимуществени вреди е доказан за сумата от 49500 лева, като следва да бъде отхвърлен за разликата над тази стойност до пълния предявен размер от 55000 лева. Искът за имуществени вреди е доказан за сумата от 4980,60 лева, като следва да бъде отхвърлен за разликата над тази стойност до пълния предявен размер от 5667,50 лева.

По отношение на разноските, на основание чл. 78, ал. 1 на ищеца не се дължат разноски, тъй като от него не са сторени такива. С оглед представения по делото договор за правна помощ и съдействие – л. 2 от делото – на процесуалния му представител се дължи възнаграждение съгласно чл. 38, ал. 2 ЗАдв, според който размерът на това възнаграждение се определя от съда с оглед фактическата и правна сложност на делото, но не по-малко от минимума, определен с Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Пълният размер на предявените иски е възлиза на 60667,50 лева, т.е. минималният размер на адвокатско възнаграждение, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата е 5503,40 лева. С оглед броя на проведени съдебни заседания, събраните доказателства и техният анализ, съдът не счита, че този размер е прекомерен спрямо фактическата и правна сложност на делото и следва да бъде определен като справедлив. Със същите съображения съдът приема за справедлив и претендираният от ответника размер от 4680 лева, като се споделя направеното от ищцовата страна възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съобразно с уважената част от исковете, на процесуалния представител на ищеца се дължи сумата от 4941,35 лева. От ответника са доказани сторени разноски в размер на 1000 лева – депозити за експертизи и 4680 лева – адвокатско възнаграждение. С оглед отхвърлената част от исковете на ответника следва да се заплатят 579,25 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийски районен съд сторените по делото разноски, а

именно: държавна такса и депозит за експертиза в размер на 850 лева съобразно с уважената част от иска. Държавната такса възлиза на 2179,22 лева, а депозитите за експертизи – на 763,32 лева.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА П АД, ЕИК: ***** със служебен адрес гр. София, ул. Христо Белчев № 7, ет. 4 да заплати на Л. В. С., ЕГН: ***** със служебен адрес гр. София, площад Позитано, № 3, ет. 2, офис 10, сграда на СБА на основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата от 49500 лева – обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на трудова злополука, претърпяна от ищеца на 22.06.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 22.06.2022 г. до окончателното □ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ така предявения иск за разликата над тази сума до пълният предявен размер от 55000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА П АД, ЕИК: ***** да заплати на Л. В. С., ЕГН: ***** на основание чл. 200, ал. 1 КТ сумата от 4980,60 лева – обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на трудова злополука, претърпяна от ищеца на 22.06.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 22.06.2022 г. до окончателното □ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ така предявения иск за разликата над тази сума до пълният предявен размер от 5667,50 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА П АД, ЕИК: ***** да заплати на адв. Я. Д. Д. от САК с адрес гр. София, площад Позитано, № 3, ет. 2, офис 10, сграда на СБА на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. вр. чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 4941,35 лева – адвокатско възнаграждение съобразно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Л. В. С., ЕГН: ***** да заплати на П АД, ЕИК: ***** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 579,25 лева – разноси в производството съобразно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА П АД, ЕИК: ***** да заплати на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от 2179,22 лева – държавна такса и сумата от 763,32 лева – депозит за експертиза, заплатен от бюджета на съда, съобразно с уважената част от исковете.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач – Асет Иншурънс АД – на страната на ответника.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, по реда на Глава XX ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____